

Landsforeningen Levende Hav

Juelsgårdvej 27, Ferring Strand. 7620 Lemvig. www.levendehav.dk telf. 9789 5455. mobil
2048 7421

Til de fiskeripolitiske interesser

Her følger en analyse af det fiskeripolitiske forlig som regeringen indgik med Dansk Folkeparti onsdag den 26. okt. 2005. Analysen oplister forligets rammer, dets aktører og konsekvenser.

Vigtige pejlemærker er årsagerne til dette snævre politiske forlig. Hvorfor kom f.eks. de andre politiske partier ikke med i forliget? osv.

Vigtig er også dokumentation for, at fødevareminister Hans Chr. Schmidt ikke taler sandt, når han påstår, at de store ikke kan købe de små.

Sidst men ikke mindst, er det vigtigt at få slået fast, at dette forlig bryder med mange års udtrykte politiske hensigter, mod et mere bæredygtigt fiskeri, målt på havet og fiskeressourcerne.

Med venlig hilsen
For Levende Hav
Kurt Bertelsen Christensen
Formand

Analyse af fiskeriforliget

I sidste uge indgik regeringen og Dansk Folkeparti et fiskeriforlig. Forliget giver et uklart billede af hvorledes fiskeriet ser ud om 5 år, da det kun lægger en overordnet ramme for den økonomiske regulering af fiskeriet i fremtiden. Denne ramme skal nu udfyldes af embedsværket og det vil sikkert tage et års tid.

FKA modellen og dens formål

Rammerne for fremtidens fiskeri bygges ikke på naturen og fiskebestandene, dvs. den biologiske bæredygtighed, men på markedet og pengene, gennem fartøjsejerne's køb af salg af kvoter gennem de såkaldte fartøjskvoteandele FKA, der ligger helt fast i dette forlig. Dvs. har fartøjsejeren, kvoter penge og

lånemuligheder (og lysten til at tjene flere) så kan han få, har han ingen af delene, må han gå. Ved brug af de økonomiske redskaber skilles fårene fra bukkene, med et håb om at det vil give en bedre økonomi til dem der bliver i fiskeriet. Ifølge ministeren skal op mod 40 % af fartøjerne forlade fiskeriet. Men det er et tal, som ingen har fået begreb om med dette forlig, hvilke fartøjer, hvilke fiskerier osv. "Håb" fordi der ikke er noget mål for bæredygtighed og fordi tidligere også store udtag af fartøjer, kun gav de tilbageværende i fiskeriet en stakket frist, frem til den næste plan og ophugningsrunde.

Et ligger dog klart i forliget og det er hensigterne. Med dem ombord bliver der god plads til de skruppelløse fartøjsejere i fremtidens fiskeri og det uanset fra hvilken kategori af fiskere de kommer. Hvis formålet opfyldes, vil der i fremtidens danske fiskeri blive endnu mindre plads til den fred og ro der er fiskeriets sjæl, dvs. plads til den fisker som blot og kun har brug for den mængde fisk, der kan give ham og hans familie til dagen og vejen. Mindre om ingen plads til de fiskere som sætter hensynet til havet, ressourcerne, sig selv og familien højere end jagten på større fartøjer, det nyeste grej, den nyeste offroader osv. Partsfiskeriet forsvinder i og med at fisken overgår til privat ejendom til ham i styrehuset, eller ham derhjemme på sofaen. Fremtidens danske fiskeri vil med disse hensigter, blive styret af de fartøjsejere, som lever for at fiske og rane til sig, på bekostning af de fiskere som blot fisker for at leve.

Dette store flertal af fiskere lades i stikken, for planen indeholder som nævnt ikke et eneste politisk forbehold og ønsker for hvilke fartøjer og hvilke fiskeriformer der skal komme ud af denne plan. Bliver det 2-300 store trawlere tilbage som fanger alle kvoterne, så det i orden. Regeringen og Dansk Folkeparti har overladt udviklingen til fiskeriet selv og det bliver nu helt op til systemet (dvs. først og fremmest Fiskeridirektoratet) at få sat kursen for den udvikling.

For at lukke munden på de kritikere, som anklager regeringen for at forære kvoterne til fiskerne, er der sat tid på hvor længe man kan eje disse kvoter, nemlig 8 år, fra aftalen opsiges. Hvis denne siddende regering bliver ved magten i de næste 8 år..., så er det med en uændret fiskeripolitik 16 år. Samtidig tager forliget det pelagiske fiskeri med i samme omgang. Med denne forventelige strategi undgik regeringen al diskussion om eventuelle erstatninger til de kommende kvoteejere. Hvis et andet fiskeripolitisk flertal skulle finde på at ændre fiskeripolitikken, så må dette flertal opsige aftalen og vente i 8 år, hvis den vil undgå erstatningskravene.

I virkeligheden er det en akademisk og forvaltningsretslig diskussion, for fiskeriet selv vil ændre sig så hurtigt, at et andet politisk flertal vil få meget svært ved at tilbageføre ret meget fiskeri til det fiskeri det burde være. Det ses tydeligst i det pelagiske fiskeri, som er midt i et forsøg med omsættelige kvoter. Efter blot 3 år

er der ikke ret mange der kan forestille sig det pelagiske fiskeri tilbageført til fælles kvoter.

Det bæredygtige fiskeri

Med dette forlig skal fremtidens danske fiskeri og forvaltning ikke bruge mere tid og kræfter på det bæredygtige fiskeri, end EU forlanger. Og da EU reelt kun sætter grænserne for kvoternes størrelse, bliver det bæredygtige fiskeri i Danmark med FKA modellen, lig med det fiskeri som overlever i kampen om fisken.

- Nogen vil indvende, at EU's regulering med havdage modsiger det, men havdage er ikke det store problem i det daglige fiskeri. Det ses på "handlen" med havdage, de koster ikke ret meget, og i meldinger fra Mogens Schou fra Fødevarerministeriet, som er arkitekten bag den nye plan. Han forventer nemlig at EU også accepterer, at fartøjernes havdage indgår i FKA modellen. Således at den der køber overtager fartøjets havdage sammen med kvoter, tonnage, kW og rettigheder.

Hvis bomtrawlerne overlever i fremtiden, så er det bevist, at trawlerne og/eller de personer der står i styrehuset, er det bedste bud på fremtidens fiskeri. Det er forliget som det står beskrevet og som det er blevet forklaret i medierne og på den rundrejse som ministeren har været på siden onsdag i sidste ude.

Ministerens gentagne "forsvar" for kystfiskeriet er tom snak. Der er intet politisk forsvar for kystfiskeriet i dette forlig. Hvis kystfiskerne vil overleve i fremtidens fiskeri, så bliver det på egne præmisser, under den ramme som gælder for alle fiskere. Denne ramme indeholder et farvel til Fiskeribanken; høje oliepriser og en historisk tildeling af fisk, der er passet til det mere lovlige fiskeri de seneste par år, det er til fordel for kystfiskerne. Men det er ikke ministerens fortjeneste for deri er der ikke ret meget fiskeripolitik. Det er de faktiske statsfinansielle vilkår fiskeriet står over for, uanset dette forlig.

Udsmidet

Der er bestemt heller ikke meget indhold i ministerens påstande om, at forliget minimerer udsmidet. Discard, dvs. dødt udsmid af fisk som enten ikke bliver solgt fordi de større fisk er dyrere end de små, eller fordi de ikke kan sælges eller ikke må sælges fordi de er for små, eller fordi kvoterne er opfisket, minimeres ifølge ministeren. Forliget vil "reducerer udsmid af fisk væsentligt" står der i teksten.

Ministerens bygger videre på denne påstand i et svar til TV: "Færre fartøjer i fiskeriet, reducerer efter min mening også udsmidet" og i forligsteksten står der "Med en årsmængde (FKA) vil den enkelte fisker ikke længere være nødsaget til

at holde sig inden for en stram kortvarig kvote, og derfor vil fiskerne ikke i samme grad være henvist til at smide gode spisefisk tilbage i havet”

Den første påstand, at færre fartøjer giver mindre udsmid holder ikke vand. Der har aldrig været så få fartøjer i dansk, ja i hele EU fiskeriet som i dag og der har aldrig været så store biologiske problemer forbundet med udsmidet som i dag. Udsmidet er et voksende problem, da man nu udsmider relativt store fisk (fisk som er så store, at de er kommet over den største fare for små fisk, at ende livet som føde for større fisk, og som derfor kun behøver at frygte fiskeren og hans grej) og dertil kommer, at omfanget af udsmidet er ukendt og derfor også problematisk for den meget detaljerede biologiske forvaltning vi har i dag.

Den anden påstand, at FKA modellen i sig selv minimere udsmidet er tvivlsom. Præmisserne for dette er ikke beskrevet i forliget, for det kræver at fiskeriet bliver koncentreret på meget få store fartøjer. Der er ikke tvivl om, at Mogens Schous og Co. gerne ser færre og store fartøjer, men den politiske aftale mellem regeringen og Dansk Folkeparti bygges ikke på den præmis.

Tværtimod siger ministeren, som nævnt, at planen er til fordel for kystfiskerne og at hele indsatsen har det sigte og derfor holder ministerens påstand ikke vand. Får kystfiskerne f.eks. samling på tropperne, vil de også kunne forhindre at blive opslugt af de store, og så bliver det kvote og økonomisk bestemte udsmid ikke mindre end i dag.

De største udsmidsproblemer, målt på bestandene og genopretningsplanen for torsk, findes i selve bifangsten af torsk, i fiskeriet efter andre arter. For at ministeren kan få ret i sin påstande, skal disse mange større trawlere, som bliver i fiskeriet, opkøbe de mindre fartøjer der fisker målrettet efter torsk. Det kan de også, planen forhindrer som nævnt ikke de stores opkøb af de små, men med det nye forlig lukker man også Fiskerbanken og så er det tvivlsomt om de store trawlere, som først og fremmest er begrænset af deres driftsomkostninger, særlig olieforbruget, kan rejse den kapital der er nødvendig til opkøb af de mange de små. Det vil tiden vise det kommende år.

Her skal blot slås fast: den politiske aftale og FKA modellen som den er blevet præsenteret for offentligheden, bygger ikke på det bæredygtige fiskeri, målt på havet og fiskebestandene.

Det fiskeripolitiske i FKA modellen

Men hvis ministeren ikke er motiveret, dvs. drevet af de store og voksende ressourceproblemer i havet og dets løsninger, hvad driver så ministeren?

Svaret er: embedsværket og de økonomiske realiteter i fiskeriet og mødet med Thor Pedersen, som har overbevist ministeren om, at fremtidens fiskeri skal

bygges på den stærke fiskers ret og overlevelse (dvs. den fisker der med alle lovlige og ulovlige midler har skrabet de store kvoter til sig)

Det er da muligt, at ministerens hjerte banker for kystfiskeriet, men kystfiskeriet kan bare ikke redde ham og hans ministerium. Og ministeren holder så forfærdelig meget af at være minister. Alt i ministerens sprog og opførsel viser, at han trives som minister. Denne trivsel er i fare, for i 2006 står han overfor, at skulle tage ansvaret for afviklingen af resterne af dansk fiskeris stolthed, industrifiskeriet, som han står over for Fiskeribankens fallit. Og så står han overfor den uløselige opgave det er at få resterne af EU midlerne til at række og for at gøre de store trawlere klart, at de ikke får mere offentlig støtte til de høje oliepriser.

Dette forlig har givet ministeren lidt luft og det har han fået ved at smide de forvaltningsskabte problemer ud i fiskeriet, industrien og til bankernes egne løsninger.

At fødevareminister Hans Chr. Schmidt er glad for sin ministerpost og den status og position posten giver ham, må ikke undervurderes i den politiske analyse af ministerens gøren og laden.

I denne sag har han faret land og rige rundt, i et tempo som udmærket kan forklares med, at han ikke selv har styr på tingene, at han er mere bekymret, end han giver udtryk for. Og det hænger sikkert også sammen med, at hans embedsmænd og kvinder har fået ham overbevist ham om, at dette fiskeripolitiske forlig, ikke havde brug for flere partier end det mest nødvendige, nemlig Dansk Folkeparti.

Oppositionen i Folketinget gav ellers i elvte time deres støtte til FKA modellen, hvis de fik garanti for kystfiskeriets fremtid og udvikling - de fik en kurv.

Man behøver nu heller ikke at være ret meget inde i fiskeripolitikken for at kunne forestille sig hvad der ville være sket i det kommende år, med de mediesøgende fiskeripolitiske ordførere fra de andre partier ombord! De partier skulle ikke med og det blev også besluttet af Mogens Schou.

Ministerens tvivl og usikkerhed viste han under de 6 møder med fiskerne efter forliget, og efter 11 møder med fiskerne før forliget. Han sagde det samme hver gang og han overlod de komplicerede problemer til hans stabschef Mogens Schou.

Et par episoder fra møderne i sidste uge, viser at ministeren ofte var ude hvor han ikke kunne bunde:

- Hvide Sande onsdag: En fisker sætter spørgsmålstegn ved ministerens påstand om, at FKA modellen giver mindre udsmid. **Fiskeren:** Med FKA vil jeg da smide flere små torsk ud end i dag. En størrelse 5 torsk koster 15 kr. og en størrelse 1 torsk 45 kroner, får jeg færre fisk og større gæld, smider jeg da flere små torsk ud end jeg gør i dag! **Ministeren:** Hov, hov det vil jeg ikke høre på, det er ulovligt i dag og det er det også med FKA, og det ved du godt, så det vil jeg ikke høre mere om.
- Hvide Sande onsdag: Til TV siger ministeren til spørgsmålet om de store nu ikke køber de små: ”i det system vi indfører i dag, kan de små købe de store, men de store kan ikke købe de små”.
- Hvide Sande onsdag: **Ministeren** til fiskerne: Det er en frivillig ordning, så hvis de små vil købes af de helt store, så kan de bare blive uden for kystfiskerordningen.
- Bornholm fredag: **Ministeren:** Nu må i altså snart beslutte jer. **Fiskeren:** Det er sku da dig der har besluttet dig, ikke os. **Ministeren:** Nej, nej min ven, det her er frivilligt. **Fiskeren:** Gu er det ej (og slår i bordet). **Ministeren:** Hov det kan du godt stoppe, du skal ikke slå i bordet over for mig, det kan du gøre over for andre, ikke mig.

Ministeren vil meget gerne være minister og da han ikke har eller ønsker at have begreb om fiskeriet, har han overladt fiskeripolitikken til embedsværket og de organisationer i fiskeriet, som embedsværket samarbejder med i det daglige. Han forholder sig ikke til de faktiske omstændigheder der styrer fiskeriet. Det så man også i Grenå i december 2004, hvor en fisker konfronterede ham med sit helt uhørte og voldsomt store udsmid af kostbare søtunger hver dag. Men det var jo et lovligt udsmid, kvoterne var opfiskede, så dette helt igennem ubæredygtige og ressourceskadelige udsmid, mødte ministeren med tavshed.

Hans Chr. Schmidts ministeransvar har intet med fisk og fiskeri at gøre. Han taler om udsmid, men enten aner han ikke hvad han taler om, eller også er han ligeglad. Han overlader fiskeriet til embedsværket og de har nu mindst af alt brug for oppositionspartierne. Ret meget længere er den politiske analyse af dette forlig mellem regeringen og Dansk Folkeparti, såmænd ikke.

FKA modellens konsekvenser i fiskeriet

Det er jo som bekendt meget svært at spå om fremtiden, men det bliver man nødt til i denne sag, da FKA modellen stadig er en lukket bog. Bortset fra, at fartøjsejerne nu får mindst et 8 års ejerskab over hver deres kvoteandele for 12 fiskearter (flere kommer sikkert til), så er der ikke ret meget andet der ligger fast i denne plan. Alt er til forhandling det kommende år, hvor planen skal udmøntes. Og disse ”forhandlinger” skal formelt foregå i Erhvervsfiskeriudvalget, men under den magtfulde ledelse af Fiskeridirektoratet, og med Mogens Schou i kulissen.

Alt vil være afgjort inden det kommer i udvalget. Følgende gennemgange samles afslutningsvis.

Energipriserne: Der er en joker i spillet og det er udgifterne til brændstoffet. Trawlerne er hårdt ramt af priserne på brændstof som er steget fra 1,80 til 3,35 det seneste år. Holder prisen sig over de 3 kroner, er der mange trawlere som ikke har nogen fremtid i fiskeriet, det ligger fast.

- Trawlerne i EU presser på for støtte til olien. Jeg tror ikke at det vil lykkes trawlerne at få støtte til olien, og de høje priser på energi er en positiv udvikling for havet, fisken og det fiskeri alle kan og bør støtte.

Fiskeribanken: Den lukker for udlån og banken fases ud over de kommende år. Fiskere der vil udvide deres aktiviteter skal finde andre långivere, først og fremmest de lokale banker. Det vil give mærkbare finansielle problemer for de fartøjer som har ondt i driften. Fartøjer som har de store udgifter til olie og som har store udgifter til reparationer, fordi de er nedslidte. Om fiskeindustrien vil/kan hjælpe disse fartøjer er tvivlsomt, da industrien også har ondt i økonomien og sikkert foretrækker at satse på importen af råvarer.

- Afviklingen af Fiskeribanken, i sammenhæng med denne FKA models indførelse, er en positiv udvikling for havet, fisken og det fiskeri alle kan og bør støtte.

Industrifiskeriet: Dette fiskeri har tidligere omsat for 1 mia. nu er det nede på 500 mio. og faldende. Det ligger nu næsten fast, at der ikke bliver en ophugningsordning for industrifartøjerne. Det betyder helt konkret at op mod 50 af de ca. 80 store industrifartøjer, skal ud af fiskeriet. Et mindre antal af disse vil blive opkøbt af de halvstore trawlere i Hvide Sande og andre som fisker både konsum og industrifisk. Men op mod 50 % af det direkte industrifiskeri vil forsvinde ud af dansk fiskeri.

- Det bliver smertefuldt for de der rammes økonomisk, mens det er ikke desto mindre en positiv udvikling for havet, fisken og det fiskeri som alle kan og bør støtte. Selv om disse fartøjer ikke gøre den store indhug i konsum kvoterne, så fanges der mange tons industri- og spisefisk som ikke burde fanges.

Det pelagiske fiskeri: Dette fiskeri omsætter for godt ½ mia. med en stigende kurve. Dette fiskeri har med forliget fået en længere tidshorisont end den de lever under i dag. Det pelagiske fiskeri reguleres gennem en IOK ordning, dvs. individuelle omsættelige kvoter. Det er en prøveordning som ved lov udløber 2007, med mulighed for en 3 års forlængelse. Den prøveordning lægges nu ind i de samme rammer som forliget. (her skal Socialdemokratiet og Radikale Venstre inddrages, da de er med i forliget V 117, som gennemførte denne IOK

ordning for det pelagiske fiskeri). Det pelagiske fiskeri har sat en kurs for dette nye forlig, med omsættelighedens kraftige reduktion i antallet af fartøjer.

- Under et er det pelagiske fiskeri udenfor den store indflydelse på dette forlig og det demersale fiskeri i øvrigt

Det demersale fiskeri: Det er meget mere usikkert hvordan udviklingen bliver i dette fiskeri, som reelt udgør det danske fiskeri. Renset for oliepriser, Fiskeribanken, ophugningsordningen og en mere lovlig historisk tildeling, dvs. under et de fartøjer som ikke overlever de førnævnte faktiske omstændigheder, står fiskeriet nu ude på det helt åbne marked. Det kommende halve år vil vise om kystfiskeriet og det mere traditionelle danske fiskeri får samling om tropperne og ansat den nødvendige hjælp for køb af større fartøjer som efterfølgende skal deles mellem flere fiskere, overskydende fisk som skal byttes osv. Det er store og meget besværlige forretninger som kræver professionel bistand.

- Der er ingen anden udvej for kystfiskeriet og det mere ekstensive fiskeri, end at de bryder med Danmarks Fiskeriforening og bliver organiseret omkring de interesser der fælles for disse, ellers meget forskellige former for fiskerier. Fiskerier som dog har det tilfælles, at de står sammen om en havn; en fiskeplads; at de ikke lever for at fiske, men fisker for at leve; at de ikke farer rundt i alle farvande, året rundt; at de ikke afskriver mere end godt er; at de ikke investerer mere end godt er osv. De ønsker heller ikke mere gæld end det mest nødvendige. Dvs. at de ikke har behov for investeringer, alene for at undgå den skattefælde som mange fiskere er gået i, med de alt for store afskrivninger de har foretaget. Får denne gruppe samling og dermed også større indflydelse på udmøntningen det kommende år, kan det måske ske en spændende udvikling. Men det er meget usikkert, om disse fiskere har den nødvendige energi til formålet, eller om de er så trætte af det hele, at de giver op for at overlade udviklingen til hin enkelte, det spørgsmål står indtil videre helt åbent.

Fiskeriet efter andre arter: Fiskeriet efter blåmuslinger og hesterejer fik ikke den store opmærksomhed i dette forlig, og det selv om disse fiskerier bidrager med op mod 150 mil om året. Disse fiskerier har været selvforvaltet i flere år så derfor er de ikke med. Men der bliver problemer på denne front. Disse fartøjer har ikke ret meget historik i andre fisk, og med de dystre udsigter der ligger for specielt muslinger og østers fiskeriet de kommende år, vil der skulle ske noget for dette fiskeri. Det er ex. meget usædvanligt, at fiskeriet efter musling ligger stille på denne tid af året, pga. at der ikke værdi i de få muslinger de kan skrabe sammen. Muslingfiskeriet på Limfjorden synes at være kommet helt ude af kontrol.

- De kommer sikkert med ønsker om kvoteandele for torsk, tunger og rødspætter. Og da mange af de fartøjer, der nu fisker muslinger og rejer, er nyere trawlere med store maskiner, vil Fiskeridirektoratet igen blive

fristet til at holde skruen i vandet for disse fartøjer ved bl.a. at tildele disse dem fisk fra de bufferpuljer direktoratet tilbageholder for styring af fiskeri og de såkaldte atypiske fartøjer. Det er der så til gengæld ikke ret mange fiskere uden for disse fiskerier som vil acceptere. Men Fiskeridirektoratet har fået opbygget en selvstændig tradition for at gøre hvad det passer dem

Fiskeridirektoratet: Direktorat får stor indflydelse på udmøntningen af dette politiske forlig. Med en kongelig forordning fra 2000 til Fødevareministeriet og en bekendtgørelse fra ministeriet til direktoratet i 2003, har Fiskeridirektoratet reelt fået hånds og halsret over dansk fiskere og fiskere. Denne myndighedslov indeholder så meget magt, at direktoratet og dets nøglepersoner afgør dagligdagen for den enkelte fisker. Der tages beslutning og der gives tilladelser til fiskeri som ofte kun kan forklares, med at nogle fiskere bedre end andre, forstå at stryge direktoratets medarbejdere med håret. Ude i fiskeriet er det en helt åben diskussion, at man ikke skal sætte spørgsmålstejn ved direktoratets beslutninger, for så er man i bogstaveligste forstand på herrens mark.

- Der er uhyggeligt meget i dette forlig som direktoratet får fuld kontrol over. F.eks. de såkaldte "atypiske" fartøjer. Forståeligt nok har fiskernes spørgsmål om disse fartøjer fået en høj prioritering i spørgsmålene til fødevareministeren. "Jeg er atypisk" hvad skal der ske med mit fiskeri, har det lydt fra fiskerne i alle havne. Ministeren og prompte svaret – det ser vi på og det finder vi en løsning på, for vi vil ikke gøre det mere vanskeligt for dig end det er nødvendigt osv. Dvs. at hver eneste atypiske fisker (dem er og bliver der endnu flere af) skal have sin sag for direktoratet. Den enkelte fisker kan med dette forlig indklage afgørelsen til ministeriet, men det bliver i så fald en klage som behandles af forligets ophavsmand og arkitekt, så det kan meget nemt bliver fra asken til ilden for den fisker som påklager en afgørelse i direktoratet. (Man kunne jo også, helt retoriske spørge, hvorfor have en klageadgang vedr. en objektiv afgørelse, fra en styrelse som ikke kan have andre interesser end at behandle alle efter reglerne?). Svaret er – det gør direktoratet heller ikke, de giver noget og meget mere til de fiskere der beder rigtig pænt om det og som ellers holder deres kæft.

Jolle- og bierhvervsfiskeriet: Dette fiskeri består af 2/3 af de registrerede danske fiskefartøjer råder kun over nogle få procent af den samlede mængde fisk. Jollefisker defineres som en fisker der omsætter for under 224.000 kr./år. Disse fiskere og bierhvervsfiskerne får det sikkert vanskeligere i fremtiden. Som gruppe får de tildelt deres historik og derfra bliver det ellers en blodig kamp mod "de rigtige" fiskere i fremtiden, når der skal fordeles fisk. Nu er det jo ikke længere samfundets ejendom, heller ikke fremtidens fisk. Nu er der ex. en kvote på 6000 tons torsk i Nordsøen, hvis den stiger til 8000 tons, eller man bytter sig

til torsk osv., så får den enkelte rigtige fisker sin part, dvs. ejendom. Ejendomsbesidderne har det jo med at kæmpe noget mere for sin ejendom end for fællesskabets.

- Jolle- og bierhvervsfiskeriet i Danmark giver meget mere til samfundet, end dette fiskeri får eller har fået igen. De giver et vigtigt liv i mange ellers uddøde fiskerihavne. Men dette fiskeri har altid ligget under for Danmarks Fiskeriforenings og embedsværkets nåde og barmhjertighed. I og med dette forlig er de blevet en fodnote, og det kan hverken disse mange fiskere og os andre være tjent med.

Forliget indeholder andre mere eller mindre fornuftige hensigter.

- Der lægges op til at få udviklet en licensbetaling, et såkaldt "ressourcegebyr". Et sådant gebyr vil også give flere problemer for det mindre fiskeri.
- Der lægges op til at få etableret en byttebank hvor man kan bytte en fiskeart med en anden, også på tværs af de enkelte farvande. Et på papiret fornuftigt og nødvendigt forslag, men hvordan det skal ske og hvem der skal styre det, står hen i det uvisse. På møderne blev det lagt op til at det skulle Danmarks Fiskeriforening eller PO'en (som er smeltet sammen), men det rejser jo spørgsmålet om organisationstvang. Mere end halvdelen af de danske fiskere står i dag uden for Danmarks Fiskeriforening, så selv om de måske på papiret kan bruge banken, så kan det sættes et stort spørgsmålstejn ved om de får noget fornuftigt ud af det.
- Der lægges op til en såkaldt "oprydningsrunde" inden fartøjerne får deres FKA'er. Således at der kan byttes kvoter, fisk og farvande, mellem fiskerne. Her åbnes en ladeport for handel allerede inden den rigtige handel går i gang.

Afslutningsvis kan konkluderes

Forliget skulle have været en stor og meget nødvendig reform af fiskeriet, det blev en udvandet økonomiske plan, lige i kølvandet på de tidligere økonomistyrede og mislykkede forsøg på at rette op på dansk fiskeri. I stedet for den brede politiske opbakning til fremtidens fiskeri, fik det samme embedsværk som bærer ansvaret for erhvervets problemer, nu den hele magt over de tilbageværende fiskere i dansk fiskeri.

Den beskedne offentlige opmærksomhed forliget affødte har også vist, at folket er kørt trætte i fiskeripolitikens tilbagevendende økonomiske problemer og manglen på politisk handlekraft og ikke mindst klarhed i erhvervet selv. Lige nu ser det ud til, at den danske befolkning lader fiskerne sejle deres egen sø, som de gjorde med landbruget, den lille købmand osv.

Det er vel udviklingen, lyder det – og hvad kan vi almindelige mennesker også gøre ved det, i dette mørke under de andre store problemer (Irakkrigen, kommunalreform og valg, jordskælv, fugleinfluenza osv.), som vi også skal forholde os til, hver dag!

Lemvig den 1. november 2005